

Vigilie v sobotu 23. 10. 2021 na Svaté Hoře

otec Montfort Okanwikpo, SHL

Slavnost Dvou Srdcí Lásky

Duše a andělé jsou naši nejlepší přátelé

Úvod:

Ugwu-Nso musí růst, růst v čistotě, ve svatosti, v dokonalém plnění Boží vůle. Nejsou žádné hranice toho, co Bůh koná, co vykonal a co ještě vykoná pro Pannu Marii. Nejsou žádné hranice toho, co Bůh vykoná se mnou, s vámi, s námi, s Ugwu-Nso, pokud mu dovolíme, aby nás používal pro spásu všech duší.

Kázání:

Moji drazí bratři, mé drahé sestry, pokoj!

Panna Maria prohlásila velmi jasně: „Ať jsou plány nepřátel jakékoliv, ať dělají cokoliv, ať se stane cokoliv, nakonec zvítězí mé Neposkvrněné Srdce.“ Náš Pán řekl totéž v Paray-le-Monial: „Mé Nejsvětější Srdce musí zvítězit.“ Zde na Ugwu-Nso řekl Bůh totéž: „Dvě Srdce Lásky musí vládnout.“ Proč? Protože Bůh to tak chce.

Chci poděkovat vám všem, kteří jste se ze své svobodné vůle nabídli, že budete žít tento život Srdcí Lásky. To je jediná cesta pokroku, kterou pro nás Bůh otevřel. Tak jako existuje jen jedno

správné řešení na každý matematický příklad, jako 15/20-30x1000, tak i zde je jen jedno správné řešení. Mohou být miliardy špatných řešení, ale jen jedno správné. Tak jako byly miliardy žen, ale jen jedna se mohla stát Matkou Boží. Tak jako byly navrhovány miliardy řešení, ale jen jedno je (skutečným) řešením pro spásu všech duší. V zahradě dal Bůh Adamovi a Evě neomezenou svobodu jíst ze všech stromů v zahradě, jen jednoho se neměli dotýkat. Pokud se ho dotknou, musí zemřít. Krásně to vyjadřují Němci: „Člověk může jíst všechno, ale některé věci jen jednou v životě.“ Můžete jíst všechno, co chcete, třeba i jed, pokud chcete, ale některé věci můžete sníst jen jednou a skončili jste, zemřete.

Mně Bůh řekl: „Nejez z ničeho v zahradě, všechno je zakázáno, kromě jednoho“ – a to jedno jen On sám. Také řekl: „Nedívej se nikam, dopředu ani dozadu, nahoru ani dolů. Já sám jsem směr, kterým se máš dívat.“ A ještě mi řekl: „Ať vztáhneš ruku po čemkoliv, mimo Dvě Srdce Lásky nebudeš mít úspěch. Nikde nebudeš mít úspěch mimo Srdce Lásky.“ Je to to nejláskyplnější požehnání, které znamená: „Nemusíš zkoušet všelijaké nesmysly, soustřeď se jen na tohle.“ Pokud znáte svůj talent, neplýtvajte časem na nesmysly, soustřeďte se na svůj talent, dejte mu veškerý svůj čas a veškerou svou energii, abyste v té oblasti byli co nejlepší.

Jednou byl jeden muž, kterému bylo 74 let a dal obrovský dar na kostel. Ptali se ho: „Kde jste vydělal takové peníze?“ – „Soustředil

jsem se jen na dvě věci: zipy a knoflíky.“ To bylo všechno. Nic jiného: obchodoval se zipy a knoflíky. Je tady snad někdo, kdo nepotřebuje zipy a knoflíky? Všichni je potřebujeme. Je to nezbytné. Jsou to malé věci, ale ten muž byl díky nim boháčem.

Soustřed'te se tedy na to, o čem víte, že je to váš talent. My známe svůj talent, své povolání, své poslání: tento modlitební život, tento, jen a pouze tento modlitební život. Takže pokud jsme trochu moudří, nenecháme se od toho ničím a nikým rozptylovat. A navíc, co je nejdůležitější: Bůh s tím spojil spásu všech duší. Je to jediná cesta ke spáse všech duší. Mimo tento modlitební život neexistuje žádná jiná cesta, jak dosáhnout spásy všech duší. Proto pokud jste doopravdy povoláni, jste stvořeni jen pro tohle. Pro nic jiného. V každé jiné věci kromě téhle jsem neužitečný. A nejen já, ale celý svět je bez tohoto poslání neužitečný. (Následuje píseň v jazyce igbo)

Kéž bychom se vy a já dokázali soustředit jen na tohle, co nám Bůh dal, a žili to dokonale – celý svět od severního pólu až k jižnímu, celé stvoření by sem přišlo, aby vidělo slávu Boží. Neexistuje ani jedna duše, která by nebyla stvořena pro spásu. Ani jediná. A tohle je cesta, jak je všechny spasit. Všechny duše tedy musí přijít sem. Otec Moses, než zemřel, řekl jednomu člověku: „Chtěl bych, abyste mě odnesli na Svaté schody.“ Zde je Trůn Boží a Brána nebes. Když měl Jákob sen, viděl velký žebřík – to je Dům Boží, andělé po něm

vystupují a sestupují. Zde je skutečný Dům Boží a Brána nebes. S ničím si nedělejte starosti.

Církev je velmi, velmi důležitá pro spásu. Ti, kdo jsou v očistci, jsou moji bratři, protože půjdou do nebe, ti, kdo jsou v nebi, už jsou moji bratři, ti, kdo jsou na zemi, jsou moji bratři, protože usilují o to, aby se dostali do nebe. Ti, kdo jsou v pekle – ne. Tohle jsou naši nejlepší přátelé: duše a andělé, to jsou naši nejlepší přátelé. Proto se netrapte, že vás Církev nyní nezná, ta skutečná Církev je oslavená Církev, ta je plně Církví. Na zemi je Církev bojující, v nebi a v očistci je oslavená Církev.

Církev v očistci je svatější než zdejší Církev – říká se jim svaté duše, určitě půjdou do nebe, do pekla už jít nemůžou, ale z těch, kdo jsou na zemi, kolik jich jde do pekla. V očistci jsou očišťováni pro nebe. Všichni jsou svatí. Můžete srovnávat lidi studující na univerzitě s těmi, kdo jsou ve školce? Můžete srovnávat lidi cestující v letadle s těmi, kteří jedou na tříkolce? Ti, kdo jsou v očistci, už prošli tímhle stadiem, uspěli ve zkoušce, ale nejsou ještě dokonalí. Někteří z nás na zemi ve zkoušce neuspějí a půjdou do pekla. Ale ti, kdo jsou v očistci, už tímto stadiem prošli. Všichni jsou svatí, protože nebe je nemine, jednoho dne určitě vstoupí do nebe. Ale z těch, kdo jsou na zemi, někteří půjdou do pekla, někteří půjdou do očistce a někteří do nebe. Ale ti, kdo jsou v očistci, jsou už na cestě do nebe. Jejich bolestí je, že tam (ještě) nemohou vstoupit – kvůli malým

nedostatkům, malým lžím, kvůli krátkému zdřímnutí při Vigilií. Jsou to malé, malé věci. Bůh chce, abychom byli dokonalí: „Tohle je dokonalost, které chci, abys dosáhl.“

Řeknu vám teď jednu takovou hloupost. Když mi bylo dáno tohle poslání, uvažoval jsem, co bude nejlepší. Bůh mi dal svobodu přemýšlet – věděl už předem, jak se rozhodnu, ale dal mi svobodu si vybrat. Mám se oženit? Moje žena bude mou sekretářkou, bude mi zapisovat kázání. Moje děti mi budou pomáhat připravovat kázání. Nebo mám zůstat svobodný? Budu sám, nic mě nebude vyrušovat, ale také mi nikdo neumyje talíř. Nebo by pro mě bylo lepší, kdybych byl knězem? On chtěl, abych byl knězem, ale nenutil mě k tomu, já sám jsem si to vybral. Při prvním svatém přijímání se mě zeptal: „Co pro tebe můžu udělat?“ – „Prosím, Pane, učiň mě svým knězem.“ On chtěl, abych byl knězem. Ale kněžství je kříž. Vybral jsem si tedy tu těžší cestu – kněžství, to je nevděčný úkol.

Proto tedy, moji bratři a sestry, pokoj! Tahle cesta je cesta křížová, budete odmítáni, ale „nakonec si lidé uvědomí, že pocházíš ode Mě“. Došli jsme na správnou cestu – cestu sta procent, a nesestoupíme z tohoto kříže ani o milimetr. Ti, kdo jsou zde, musí žít tento modlitební život na sto procent. Trvalo mi to tolik let. Příští rok budu už čtyřicet let knězem. Konečně jsem došel na tuto cestu – vy, kdo mě následujete, nebe pro nás není hranicí, je pro nás prvním podlažím, ne stropem, ne naší hranicí.

Není nic, co by s námi Bůh nemohl vykonat. Není nic, co by Bůh nemohl vykonat s Ugwu-Nso. Žádné zdroje nám zde nebudou chybět. Když Maria v Betlémě porodila Dítě, nikdo tam nebyl. Pak přišli z nebe andělé, zpívali Gloria a odešli velmi daleko, aby to řekli králům, kteří přinesli dary – zlato, kadidlo a myrhu. Maria pro všechno to zlato neměla využití – vzala si jen to, co mohla využít, a zbytek věnovala Chrámu. Totéž se stane i zde na Ugwu-Nso.

Nyní jsme chudí, ale dva lidé mě varovali: „Otče Montforte, nedopusťte, aby se zkazil váš záměr.“ Nyní jsme velmi chudí, ale zítra uvidíte, jak tady budou přistávat letadla z celého světa, jak sem budou přijíždět kamiony. Bůh všem řekne: „Jed' tam a nabídni své dary.“ Zde je to nejlepší místo na investování. Jedna jediná duše je nekonečně větším bohatstvím než celý materiální svět. Všechny americké dolary, japonské jeny, britské libry, všechny diamanty, zlato, i kdybyste prodali slunce, měsíc, hvězdy, všechny planety, oceány, všechnen olej, nemůžete si za to koupit ani jednu duši. To, co máme, je tím největším bohatstvím. Duše nám toho mohou dát ještě víc. Jen jim řekněte: „Duše, potřebujeme...“ Co potřebujeme?

V klášteře, kde žila svatá Terezie od Dítěte Ježíše, byla nouze. Karmelitky nemají vlastní peníze, ani jejich generální představená, peníze jsou uchovávány v trezoru, kam přijdete, vezmete si a zapíšete to – jsou naprosto odpoutané (od peněz). Jednoho dne jedna z nich viděla nějakou mladou sestru, jak nese balík peněz a

ukládá je v jejich trezoru. Jeden klášter potřeboval stovky tisíc na opravu střechy, ale neměli peníze, a další den jim někdo zavolal: „Kolik peněz potřebujete na tu svou střechu?“ Otec Pio se rozhodl postavit nemocnici a další týden na ním někdo přišel: „Kolik na tu nemocnici potřebujete?“ Teď tam je všechno z mramoru: podlahy, zdi. Lidé se ho ptali: „Otče Pio, vždyť vy jste chudý kapucín, proč stavíte nemocnici z mramoru?“ On odpověděl: „Jak bych si přál, abych mohl pro chudé a nemocné použít zlato.“ Takže to, co Bůh pošle... je to Jeho dílo, ale vy to musíte používat tak, jak to Bůh chce.

Před pár dny jsem složil slib, protože co pro mě teď lidé udělají, i kdybych získal jen jednu nairu... Tyhle peníze se teď musí investovat pouze do vybudování struktur, které potřebujeme pro tento modlitební život – musí. A také se starejte o to, aby všechno bylo zaúčtováno. Všechny prostředky musí být řádně investovány a zaúčtovány. Všichni se tady musí učit být šetřiví, zodpovědní, neplýtvat. Němci jsou nejbohatší v Evropě, německá ekonomika stále zůstává na prvních příčkách – jak to? Protože se naučili „sparen“ – šetřit. V Německu nemůžete chodit a sbírat peníze na ulici. Nejposvátnějším slovem německé ekonomiky je slovo „sparen“, což znamená šetřit. Němci koupí to, co je levnější, i kdyby to bylo o jediný cent. Jedna žena plakala nad tím, že lidé vyhazují jablka.

Řeholníci neplývají jídlem, neplývají věcmi – ničím neplývejte, musíte umět s věcmi zacházet šetrně a také neplýtvat časem. To je všechno, co jsem chtěl říct. Bůh vám žehnej.

Dorazili jsme na cestu dokonalosti, nic nás nevykolejí a neodvede od té cesty, ať by to bylo cokoliv nebo kdokoliv, musíme se jí držet až do konce. Je to dobrá zpráva. Konečně jsme dorazili na cestu dokonalosti. Musíme po ní jít na sto procent, nevracet se nazpět. Neustupovat, nevzdávat se. Rozhodl jsem se...